

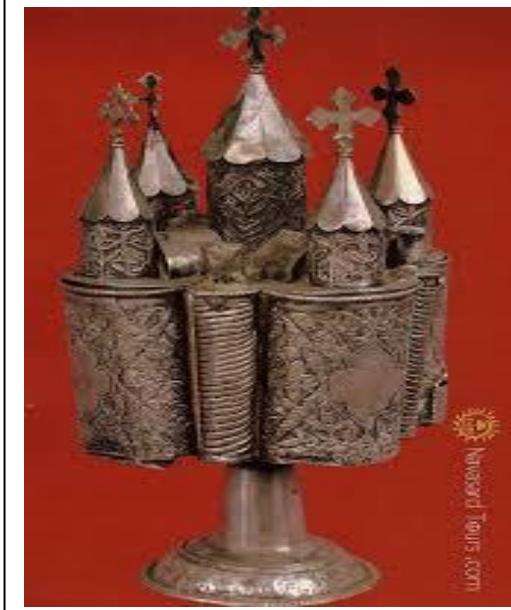
ԶԻՐԱՐ ՀԱՍԿՆԱԼ

Կարդա' Առակաց 16.16-22

Ամուսինի մը համար լաւագոյն ձեւքէն մէկը իր կինը սիրելու՝ զայն հասկնալն է: Պետրոս առաքեալ կ'ըսէ, թէ շատ կարեւոր է ամուսինի մը համար «Բնակիլ (իր կնոջ հետ) գիտակցութեամբ» (Ա. Պետ.3.7): Այս սկզբունքը գործնական է երկուստեք: Ամուսիններ ալ նոյնպէս կ'ուզեն հասկրցուիլ: Իսկութեան մէջ բոլորս ալ կ'ուզենք հասկցուիլ: Ամէն մարդ, ամուսնացած ըլլայ կամ ո՛չ, կ'ուզէ հասկցուած ըլլայ ուրիշներու կողմէ, որքան կարելի է խորապէս եւ ամբողջութեամբ: Բոլորս ալ այդ կարծիքով ծնած ենք եւ այնպէս կը թուփի, թէ այդ պահանջքը պիտի չքանայ երբեք: Տկար եւ խուսափոխական խօսք է ըսելը, թէ մենք զիրար չենք կրնար հասկնալ: Մենք կրնանք եւ պէտք է հասկնանք: Թերեւս այդ մէկը ժամանակի կը կարօտի: Ժամանակ՝ իրարու ներկայութեան մէջ գտնուելու, հարցումներ հարցնելու, զիրար ուշադրութեամբ մտիկ ընելու: Շատ պարզ է եւ նոյնպէս երբեմն շատ դժուար: Անշուշտ ոչ ոք կրնայ իր դիմացինին հոգիին խորհրդաւորութիւնը ամբողջութեամբ հասկրնալ: Սակայն կրնանք ամէն օր նոր բան մը սորվիլ: Իմաստուն առակադիրը հասկացողութիւնը կը կոչ «կեանքի աղբիւր» (Առակ. 16.22), խորունկ իմաստութեան աղբիւր մը բոլոր անոնց համար, որ զայն կը փնտռեն: Հասկնալը ժամանակի կը կարօտի եւ ամենէն թանկագին նուէրներէն մէկն է, որ կրնանք ուրիշներու տալ: Որքա՞ն ժամանակ տրամադրելը մեր շուրջիններուն ցոյց կուտայ մեր զանոնք սիրելու չափը: «Սիհ ըսելը բառ ուրիշ մըն է ՀԱՍԿԱՆԱԼԻ ՀԱՄԱՐ»:

ԾԻՍԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԻՔՆԵՐ

ԽՆԿԱՍԱՆ

Խնկարգութենէն առաջ, սարկաւագը բուրվառը ձեռքին, կը մօտենայ աւագերեցին, ժամասացին կամ եկեղեցական արարողութեան հանդիսապետող հոգեւորականին եւ խունկը օրինել կու տայ: Խնկամանին մէջ փոքր դգալ մը կը գտնուի օրինուած խունկը բուրվառին մէջ դնելու համար:

Խնկամաններ կրնան կափարիչ ունենալ կամ ոչ:

Խմկամաններ յանախ կրնան արևստի գործ ըլլալ՝ զարդարուած քանդակներով եւ հայ եկեղեցւոյ կաթողիկէններով: Այս երեւոյթին կրնանք ականատես դառնալ, երբ այցելենք մեր կաթողիկոսութեան գանձատունը:

ՀԱՍԹԵ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

ՅՈՒ ԽՈՍՔ ԻՆ ՈՅԵՐՈՂԻ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՈՎԻՆԵՐՈՒ ԼՈՅՍ
(Ա. 119.105)

ԺԴ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, Յ ՀՊԿԵՏՄԵՐ 2021

ԹԻՒ 40

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ

Ես. 17. 7-14: Բ. Կր. 13.5-13:

ՅԻՍՈՒՍ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԽԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՍԱՐԿՈՍԻ 11.27-33

ՅԻՍՈՒՍ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԽԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՍԱՐԿՈՍԻ 11.27-33

Յիսուս եւ իր աշակերտները դարձեալ Երուսաղէմ եկան:

Մինչ Յիսուս տաճարին մէջ կը պտըտէր, իրեն մօտեցան Քահանայապետները, օրէնքի ուսուցիչներն ու երեցները եւ հարցուցին. «Ի՞նչ իշխանութեամբ կը կատարես այս բաները: Ո՞վ ժեզի այդ իշխանութիւնը տուալ:

Յիսուս անոնց պատասխանեց. «Լա՛ւ, ձեզի պիտի ըսեմ' թէ ինչ իշխանութեամբ կ'ըմեմ' ատոմք, եթէ դուք ալ իմ հարցումիս պատասխանմէք: Յովհաննէսի մկրտելու իշխանութիւնը Աստուծմէ՞ տրուած էր իրեն՝ թէ՞ մարդոցմէ: Պատասխանեցէ՞ տեսամեմ»:

Անոնք սկսան իրարու միջեւ խորհիլ եւ ըսել. «Եթէ ըսեմք՝ Աստուծմէ տրուած էր, մեզի պիտի ըսէ ինչո՞ւ չհաւատացիք իրեն, իսկ մարդոցմէ էր չենք կրնար ըսել»: Այսպէս կ'ըսէին՝ ժողովուրդին վախնալով, որովհետեւ ամէն մարդ գիտէր, թէ Յովհաննէս հշմարտապէս մարգարէ էր: Ուստի պատասխանեցին Յիսուսի. «Զեմֆ գիտեր»:

Յիսուս ալ իրենց հարցումին պատասխանելով ըսաւ. «Այն ատեն ես ալ ձեզի չեմ ըսեր, թէ ինչ իշխանութեամբ կ'ըմեմ այս բաները»:

ԽՄՂԱՐԿԵԱՆԵՐ ԽՆԴՐԵԼՈՒ ԱՂՋԱՐ

Կեանքի առաջնորդող եւ խաղաղութիւն պարզեւող մեր Աստուծը, Քրիստո՛ս, դո՛ւն առաջնորդէ՛ մեզ, որպէսզի արդարութեան քու ճամբաներէղ քալենք եւ քու ողորմութեամբ՝ խաղաղութեամբ հասնինք կեանքի եւ փրկութեան նաւահանգիստը, որովհետեւ դո՛ւն ես մեր օգնականն ու փրկիչը: Քեզի՛ կը վայելեն փառքը, իշխանութիւնն ու պատիւր, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից:

ՍՈՒՐԱԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ՄՐԲՈՅ ԵՈԹԱՆԱՍՈՒԽ ԵՒ ԵՐԿՈՒ
ԱՇԱԿԵՐՏԱՅՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ

Տասներկուաշակերտներու կողքին, Յիսուս նաեւ կ'ընտրէ 72 աշակերտներ եւ կու տայ անոնց նոյն իշխանութիւնը, զոր տուած էր իր տասներկու աշակերտներուն, աւետարանը բարոգելու, դեւեր հանելու եւ հիւանդերք ժշգելու:

72 աշակերտներուն անունները որեւէ տեղ չեն յիշուիր, սակայն անոնք եւս Քրիստոսի կողմէ առաքելութեան կը դրկուին զանազան շրջաններ:

Տասներկու առաքեաներու եւ 72 աշակերտներու նախատիպը կը գտնենք Հին Կտակարանին մեջ, երբ երայեցի ժողովուրդը անապատային քափառումներու ընթացքին կը հասնին եղիմ, այնտեղ կը գտնեն 12 աղքիւրներ եւ 72 արմաւենիներ եւ այնտեղ բնակութիւն կը հաստատեն (տես Ելք. 15.27):

ՈՍԿԵՂԷՆ ԽՕՍՔ

Անդադար Տէրը պիտի օրինաբանեմ: Անոր օրիներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ: Տէրն է միակ պարծանիս: Թող տառապեալները լսեն եւ ուրախանան:

Սաղմու 34.1-2

ՄՐԲՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ ԽՐԱԾ

Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱԽՈՐԻՉ

Երբեք մի՛ ունենաք խարդախութիւն եւ կեղծաւոր խորհուրդներ, անհաւատ ու անսուրբ վարք, որոնք կորուստի պատճառ են: Այլ միշտ ձեր հոգիներուն մէջ կրեցէ՛ք լուսաւոր սրբութիւնը անբիծ սիրոյ երախտիքներով՝ ծաղկելով առաքինասէր վարքով եւ պսակուելով յաւիտենական յոյսով ի գովեստ Աստուծոյ փառքին:

Քանզի Հոգիի կրակով անարատ սրբութեան հասնելու Ամենասուրբ երրորդութեան օթեւանը կ'ըլլանք երկրի վրայ: Որովհետեւ բոլոր սրբանքներու եւ առաքինութիւններու զարդը տեսանելի ու անտեսանելի՝ հոգիի եւ մարմնի սրբութիւնն է:

Ամենայն արդարութեան, արիութեան թագը եւ պարծանքներու պսակը միշտ սրբութիւնն է, նաեւ երկնաւորներու ու երկրաւորներու բոլոր դասերու փառքը, պատիւն ու մեծարանքը սրբութիւնն է, որ կը մօտեցնէ եւ հարազատ կը դարձնէ Քրիստոսի՝ մեր Աստուծոյն եւ բոլոր երկնային գորքերուն:

ՍԻՐԵԼ ԲԱՐԵԿԱՄԸ ԵՒ ՕԳՏԱԿԱՐ ԴԱՌՆԱԼ ՄՆՈՐ

Երբ հնարաւորութիւն ունիս կարուտեալին օգնելու՝ մի՛ տնտեսար:

Եթէ կրնաս բարիք գործել, մի՛ ըսեր. «Գնա՛, վաղը եկո՛ւր, կու տամ», որովհետեւ չես գիտեր, թէ վաղը ինչ կը պատահի քեզի:

(Առակաց 3:27-28)

ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍ ԳԱՍ

ԱՊԱԶՈՐ ՕԶՐ՝ ԱՎՏԱՎԱԼ

«Տէր Աստուծոյ ըրած դաշտի բոլոր զազաններէն աւելի խորամանկ էր օձը» (Ծնն. 3.1): Հոս յիշուած օձը Սատանան ինքն է: Ասոր փաստը կը գրունենք Յայտնութեան գիրքին մեջ. «Անիկա բռնեց վիշապը, այն առաջին օձը, որ Բանսարկուն եւ Սատանան է» (Յու. 20.1-2, տես նաև 12.9): Ինչո՞ւ Սատանան օձի կերպարանքով կը ներկայացուի: Գիտենք, որ Սատանան Արուսեակ անունվ քերովք մըն էր նախապէս, որ փորձեց Աստուծոյ փառքը յափշտակել բայց շաջողեցաւ (Ես. 14.12-15): Գիտենք նաեւ, որ քերովքներն ու սերովքները եւ երկնային բոլոր մարմինները թեւալոր կ'ըլլան (Ես. 6.2): Արդ, Աստուծաշունչը կը խօսի թեւալոր կիզող օձի մասին (Ես. 14.29): Հոս յիշուած թեւալոր օձը Սատանային ակնարկութիւն է, որովհետեւ օձերու իրականութեան մեջ թեւալոր օձ չէ եղած եւ չկայ:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼ ԻՔ Հ ՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ

Արուսեակը իր մեղանչելն ետք պահեց իր թեւերը, բայց տգեղցաւ եւ օձի կերպարանք ստացաւ: Սա ցոյց կու տայ, որ մեղանչելը՝ կը տգեղցնէ մեզ, թէ ներքնապէս եւ թէ արտաքնապէս: Տէր, միշտ օգնական եւ պաշտպան եղիր հաւատացեալներուն:

ԵԹԵ ԿԱՄ ԵՐԲ Կ'ՈՒՁԵՍ...

ԵԹԵ ԲՆՔՁԻՆՔ ԱՍՏՈՒՇՈՅ ՎՈՒՁԵՍ ՅԱԽՉԱՅԵԼ, ԿԱՐԴԱՎ Սաղմու 37

Սիրտդ, մի՛ նեղեր չարերուն համար, ո՛չ ալ նախանձէ անօրէն մարդոց, որովհետեւ անոնք շուտով պիտի խամրին խոտի պէս, պիտի չորնան այնպէս՝ ինչպէս դալար լոյսը կը չորնայ:

Տիրոց վատահէ եւ բարիք ըրէ, որպէսզի երկրի վրայ ապրիս եւ ապահովութիւն վայելես: Սիակ ուրախութիւնն Տէրը բռն ըլլայ, եւ ինք սրտիդ բոլոր բաղդանքները պիտի տայ: Ջու կեանքդ Տիրոց յանձնէն, եւ վատահ եղիր, ան ամէն ինչ պիտի տնօրինէ: Յերեկի պէս պիտի շողացնէ արդարութիւնդ, իրաւունքդ՝ կէսօրուան արեւուն պէս: Լուրեամք հնազանդէ Տիրոց, սիրտդ մի նեղեր անոնց համար, որ անիրաւ յաջողութեան կը հասնին, եւ անոնց համար, որոնք չարիք կը նիւթեն: Չսպէ՛ բարկութիւնդ, մէկ կո՞նճ դիր զայրոյրդ, սիրտդ մի՛ նեղեր, որպէսզի դրւն ալ չարիք չգործես: Որովհետեւ չարագործները շուտով պիտի կորսուին, մինդեռ Տիրոց վատահողները երկիրը պիտի ժառանգեն: Ժամանակ մը ետք՝ ամբարիշտը ալ գոյութիւն պիտի չունենայ: Որքան ալ փնտռես՝ անոր հետքն իսկ պիտի չգտնես: Բայց հեգերը պիտի ժառանգեն երկիրը, եւ կատարեալ խաղաղութիւն պիտի վայելես: Ամբարիշտը ամբարին դէմ դաւ կը նիւթէ՝ անոր դէմ իր ակրաները կրծտելու: Տէրը կը ծիծաղի անոր վրայ, որովհետեւ գիտէ, թէ մօտ է անոր կորուստի օրը: Ամբարիշտները իրենց սուրերը կը քաշեն, իրենց աղեղները կը լարեն՝ նետահարելու համար արդատն ու շրատը, սպաններու համար ուղիղ վարքով ապրողները: